

Copilul de viță Impărătească si blestemul lui Ioiachim

În ultimele zile ale lui Iuda, împărăția de sud, era un împărat numit Ioiachim, fiul lui David, și era rău.

„Ioiachim avea optsprezece ani când a ajuns împărat și a domnit trei luni la Ierusalim. Mamă-sa se chema Nehușta, fata lui Elnatan, din Ierusalim.

El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său.

În vremea aceea, slujitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-au suit împotriva Ierusalimului, și cetatea a fost împresurată.

Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetății pe când o împresurau slujitorii lui.

Atunci, Ioiachim, împăratul lui Iuda, s-a dus la împăratul Babilonului cu mamă-sa, cu slujitorii, căpeteniile și dregătorii lui. Și împăratul Babilonului l-a luat prins în al optulea an al domniei lui.

A luat de acolo toate vistierile Casei Domnului și vistierile casei împăratului și a sfărâmat toate vasele de aur pe care le făcuse Solomon, împăratul lui Israel, în Templul Domnului, cum spusese Domnul.

A dus în robie tot Ierusalimul, toate căpeteniile și toți oamenii viteji, în număr de zece mii, cu toți teslarii și fierarii; n-a mai rămas decât poporul sărac al țării.

A strămutat pe Ioiachim la Babilon și a dus robi din Ierusalim la Babilon: pe mama împăratului, pe nevestele împăratului și pe dregătorii lui, și pe mai-marii țării,

pe toți războinicii, în număr de șapte mii, și pe teslari și fierari în număr de o mie, toți numai oameni viteji și buni pentru război. Împăratul Babilonului i-a luat robi în Babilon.

Și împăratul Babilonului a pus împărat, în locul lui Ioiachim, pe unchiul său Matania, căruia i-a schimbat numele în Zedechia.” (2Împărați 24.8-17).

Judecata a venit în timpul lui. Ioiachim s-a ridicat împotriva prorocului Ieremia, dar profetul l-a avertizat, iar judecata lui Dumnezeu a venit peste el și a fost dus rob în Babilon. Dumnezeu i-a dat lui Ieremia o profeție și a spus:

„Așa vorbește Domnul: „Scrieți pe omul acesta ca lipsit de copii, ca un om căruia nu-i va merge bine toată viața lui, căci niciunul din urmașii lui nu va izbuti să șadă pe scaunul de domnie al lui David și să domnească peste Iuda.” (Ieremia 22.30).

Așadar, acest bărbat era condamnat să nu mai aibă urmași, adică urma să nu mai fie roditor.

Deși era rău, Ioiachim venea de pe linia genealogică a lui David, iar Dumnezeu i-a spus că fiii lui nu vor mai împărăți peste Iuda, pentru că împărăția le va fi luată. De fapt, acesta era un blestem rostit împotriva lui Ioiachim, dar avea să se răsfrângă asupra liniei sale genealogice care era linia tronului. Fiii lui erau copii regali, dar nu mai puteau moșteni tronul. Și ce s-a întâmplat? Judecata a venit, și ei au fost duși în Babilon, iar mai târziu s-au întors în Israel sub Zorobabel. Zorobabel era urmașul lui Ioiachim, dar deși era un om drept, exista un blestem conform căruia nu putea fi împărat. El trebuia să fie împărat, fiindcă era de drept, dar nu putea deoarece profetul spusese clar: „Fiii tăi nu vor mai putea sta pe tron!” Astfel, Zorobabel a fost guvernator, dar nu împărat.

Deci, ce s-a întâmplat cu linia împărătească a lui David? Noi știm că Mesia trebuia să vină pe linia împărătească a lui David, dar acum exista un blestem pe această linie împărătească. Ce s-a întâmplat cu linia împărătească, cu moștenitorii tronului? De fapt, în felul acesta s-a pierdut linia moștenitorilor tronului, adică nu s-a mai știut cine era moștenitorul de drept al tronului lui David.

Conform Legii, moștenitorul tronului era întâiul născut al împăratului precedent, dar atunci s-a pierdut linia moștenitorilor tronului lui David. Secolele au trecut, iar casa lui David s-a dat la fund; mai multe puteri au venit și au stăpânit peste Israel, dar nimeni n-a fost din linia împărătească a lui David.

Apoi, au venit romanii, și ce s-a întâmplat? Iudeii au coborât din ce în ce mai jos, și iată unde am ajuns: pe un mic vârf de deal, unde era așezat un orașel numit Nazaret, care avea puțini locuitori. Era un loc cu renume rău, cu o sinagogă micuță și cu câteva familii, iar printre ei locuia un om sărman, un tâmplar care se numea Iosif. El era moștenitorul de drept al tronului împărătesc al lui David.

Dumnezeu nu face lucrurile pe jumătate, ci le face perfecte și exacte. Iosif, era nebăgat în seamă de toți, nimănui nu-i păsa de el, dar iată că el era adevăratul împărat al lui Israel. Totuși, din pricina blestemului rostit de Domnul împotriva lui Ioiachim, nu putea sta pe tron. Din pricina aceasta, Iosif a crescut într-o casă săracă și umilă, dar era un om drept.

Priviți ce i-a spus însă îngerul când a venit la el în vis:

*„**Iosife, fiul lui David**, nu te teme să ieși la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.”* (Matei 1.20). Îngerul l-a numit „Iosif Ben David”, adică „Iosif, fiul lui David”. Îngerul nu era obligat să spună „fiul lui David”, dar l-a numit așa pentru a arăta cine era tatăl său. Când i-a spus; „Iosife, fiul lui David”, i-a spus de fapt: „Tu ești fiul lui David.” Astfel, el l-a trezit: „Iosife, fiul lui David...”

Imaginați-vă că sunteți în Nazaret. Omul acesta lucra zi de zi lemnul, fiindcă era tâmplar, dar în realitate era adevăratul împărat al Israelului. Și cu toate că era împăratul de drept, nu putea ocupa tronul din pricina acelui blestem. Dar Dumnezeu nu face lucrurile pe jumătate.

Biblia spune că Mesia va sta pe tronul lui David:

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.

El va face ca domnia Lui să crească și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și-n veci de veci. Iată ce va face râvna Domnului oștirilor.” (Isaia 9.6-7).

Iosif era adevăratul împărat, era fiul lui David, dar cu toate acestea nu putea sta pe tron. Și atunci cum avea să se nască Mesia ca să poată sta pe tronul lui David? El avea nevoie de linia împărătească, dar nu putea ocupa tronul din cauza

blestemului. Totuși, profeția spunea că va veni Mesia și că El va propăși pe tronul lui David:

„Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară.” (Ieremia 23.5).

Cum putea să se întâmple aceasta? S-a întâmplat pentru că pe vârful aceluiași deal și în același orașel, trăia o fecioară sărmană, o adolescentă numită Miriam sau cum o cunoaștem noi, Maria.

Maria era tot o descendentă a lui David. Noi știm aceasta pentru că Luca se concentrează asupra Mariei, care avea o genealogie diferită și provenea tot de pe linia lui David. Iosif nu a realizat cine era el cu adevărat, până nu i-a spus îngerul, și nici Maria n-a știut cine era ea. Adevărul este că Maria era tot de viță împărătească, o descendentă din linia lui David.

„Isus avea aproape treizeci de ani când a început să învețe pe norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,

fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,

fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,

fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,

fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,

fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,

fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,

fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,

fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,

fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Boaz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,

fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,

fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,

*fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,
fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.” (Luca 3.23-38).*

Excepția este că Maria nu a venit prin Solomon și Ioiachim, ci printr-un alt fiu al lui David, care nu a fost blestemat niciodată. Este o altă linie care nu era blestemată.

Astfel, Dumnezeu a luat doi oameni care habar nu aveau ce se întâmpla, doi oameni care Îl iubeau pe Dumnezeu și erau sfinți și drepti.

Iosif a fost unul din cei mai neprihăniți oameni care au fost descendenții tronului lui David. El și Maria erau oameni săraci, care trăiau în sfințenie și Îl iubeau pe Dumnezeu. Ei s-au îndrăgostit unul de celălalt, iar părinții lor s-au întâlnit, și-au dat acordul și au programat căsătoria. Ce s-a întâmplat? Iosif era din linia împărătească, dar era sub blestem. Ce a avut loc? Nașterea din fecioară. Prin faptul că s-a născut din fecioară blestemul nu putea să meargă și peste Copil, peste Isus, iar Iosif a fost numărat ca tată.

Astfel, Mesia, Isus, a luat linia împărătească prin Iosif care ar fi trebuit să stea pe tron, dar nu putea din pricina blestemului, iar prin Maria a venit linia de sânge fără blestem și putea sta pe tron. Numai Dumnezeu putea face aceasta, Dumnezeu care este atât de desăvârșit!

Ce învățăm de aici? Noi toți ne naștem sub un blestem, nu de la Dumnezeu, ci de la Adam, dar cu toate acestea, ne-am născut după chipul lui Dumnezeu care este Împăratul. Astfel, deși am căzut sub blestem, primim o Viață Împărătească. Noi creștem săraci și în păcat, dar Dumnezeu ne răscumpără, așa cum a făcut cu Iosif, prin Mesia, și astfel devenim din nou de viță Împărătească.